

Iskaz o Ratnom Zločinu u Vlasenici

Autor Sanel Babic

Srijeda, 26 Ožujak 2008 07:26 -

ISKAZI-SVJEDOCANSTVO

ISTINA O STRADANJU, MUCENJU I NEHUMANIM POSTUPCIMA OD STRANE SRBA
PREMA HRVATIMA I MUSLIMANIMA NA PODRUČJU BOSNE I HERCEGOVINE CIJI JE
KRAJNJI CILJ BIO STVARANJE ETNICKI ČISTE VELIKE SRBIJE

šifra iskaza: KI004

PREZIME: xxxxxx
IME, IME OCA: xxxxxx
GODINA ROĐENJA: 1956.
MJESTO ROĐENJA: Šeher, Kalesija
PREBIVALIŠTE: Šeher
PRIVREMENI BORAVAK:
STRUČNA SPREMA: ŠUP
ZANIMANJE:
ZAPOSLENJE:
BRAČNO STANJE:
DRŽAVLJANSTVO: BiH
NACIONALNOST: Musliman

Dajem sljedeći

ISKAZ

Iskaz o Ratnom Zločinu u Vlasenici

Autor Sanel Babic

Srijeda, 26 Ožujak 2008 07:26 -

Polovinom travnja dolazi vojska bivše JNA u Osmake, selo odmah u neposrednoj blizini moga sela Šeher. Došli su sa obrazloženjem da su tu da uspostave "tampon" zonu između Muslimana i Srba. Tu su ostali do kraja četvrtog mjeseca. Kada su otišli ostavljajući svo naoružanje i opremu domaćim četnicima i srbima. 06. 05. 1992. opkolili su moje selo i tako u okruženju ostali smo do 27. 05. 1992. kada su upali u moje selo i počeli sa terorom.

27.05.1992. upali su u moje selo do zuba naoružani četnici, tražili oružje i počeli pljačku. Sve mještane moga sela pa i mene zajedno sa porodicom pokupili su i odveli nas u Komandu. Tu je bilo puno ljudi i iz drugih okolnih sela Like, Cakon. Kada su nas skupili, na jednu stranu su odvojili žene, djecu i starije, a nas sposobne muškarce odveli u sportsku salu u Osmake.

Tu su nas zatvorili i oko 23:00 sata došao je četnik Lazanović, takođe zv. Toja i kroz zatvorena vrata nam rekao da su nam porodice odvezli za Tuzlu, a da ćemo mi sutra biti razmjenjeni, jer naša sela moraju biti etnički čista. Tu noć negdje kasno počelo je ispitivanje ljudi i mučenje. Kad je ušao u salu Matić Radenko inače moj školski kolega počela je prozivka ljudi. Prozivani su išli kako su nam rekli na prijeki sud koji je formiran tu u sali od strane domaćih četnika.

Članovi tog prijekog suda su bili: Komadant jedinice tzv. "Osmačke kobre", Bećarević Vlastimir inače direktor TOK-a - Kalesija, Kalajdžić Ceja, najmlađi sin Bogoljuba Petrovića, Lazančić Todor zv. Toja i još četvorica čija imena sam zaboravio.

Prozvali su: Alibašić Adema i Fehima, Dautbašić Ibrahima, Imširević Maju inače prof. SŠC Kalesija, Imširević Ahmeta (Hiro), Ravančić Omera i Ferida, Šehić Ibru, Šehić Šabana, Burek Esada, Hadžić Nusreta, Spahić Ferida, Vokić Salku i ostale koje sam poznao, ali se imena ne sjećam. Tu noć oni su bili tučeni svim sredstvima i na najgori način ubijeni. Ubijeno je 35 ljudi. Ubice su bili: Lazanović Todor zv. Toja, on je bio najgori i najviše je ljudi ubio. Sva tri sina Bogoljuba Petrovića, Kalajdžić Ceja, Pretić Jakov, neki Rambo iz Orahovice imena mu ne znam, Diko Vukić, Popović Miloša sin. Oni su tukli naše ljude drvenim palicamakoljeni, električnim kablovima, držakom od lopate.

U Osmacima smo bili od 15:00 sati do 11:00 sati ujutro sljedećeg dana. Ujutro smo odveženi za Papraču, selo u općini Šekorići. U Šekorićima smo bili pet dana u jednoj sali, tu nas je bilo 107 taj isti dan doveli su još sedmoricu ljudi iz susjednih sela. Tri su ostala sa nama, a četvoricu su izveli i ubili. Za tih pet dana dali su nam samo četiri vekne kruha i 10 pakovanja dvopeka, vode niti malo. Peti dan su tražili šestoricu ljudi da za njih kopaju rovove. Među tom šestoricom bio sam i ja.

Iskaz o Ratnom Zlocinu u Vlasenici

Autor Sanel Babic

Srijeda, 26 Ožujak 2008 07:26 -

Odveli su nas u selo Memiče, tu smo ostali cijeli dan. Kada smo se vratili u Papraču tamo više nije bilo naših ljudi. Rekli su nam da su oni odvezeni na razmjenu i da bi i nas pustili ali nam ne garantuju sigurnost. Prevezli su nas do Zadra u Šekorićima gdje smo prenoćili pod budnim nadzorom Milana Vidakovića, inače bivšeg milicajca koji je bio u penziji. Ujutro je Milan nama u zatvor pustio nekog civila koji nes je tukao.

S nama zajedno u zatvoru bila su i dva vojnika muslimana koji su se bili uputili kućama. Poslije podne naišao je autobus sa muslimanima iz sela Kusionja u koji su nas utrpali i dovezli u SŠC u Vlasenici. Zapovjednik logora bio je bivši milicioner Bašić Veljko koji je između nas izdvojio 12 ljudi i odveo ih. Čuli smo da i danas prinudno rade u njihovoj miliciji. Od te 12-orice poznavao sam Ramić Fuada i Hadžić Nusreta. U SŠC vlasnica ostali smo 11 dana mučeni glađu onda smo prebačeni u logor Sušica kod Vlasenice.

Tu smo ostali do 27.06.1992. godine. Zapovjednik logora bio je Dragan Nikolić zv. "Jenki". Ubistva ljudi i mučenja vršili su on lično, brat mu Milan, Tešić Goran - Goca, Jelić Slobodan, Đurić Ljubinko, Pajić Zoran, Petko bivši milicionar. Čim smo došli ubili su četvoricu - Handžić Durmu i Jildžić Asima pretukli su i odmah su umrli, a streljani su Šarić Dževad, Kalaverić Muhamed, Zekić Musa, Begarić Fikret i Rašid.

27.06.1992. rekli su nam da idemo na razmjenu, međutim iz Vlasenice su nas odvezli za Batkoviće kod Bijeljine. Cijelo vrijeme radio sam u logoru na popravcima, sagradnji žice oko logora i ostalo. Glavni mučitelji u Batkovićima bili su zapovjednik logora - Stojanović Velibor (Veljo), nastavnik FV Mišić Ljubiša, aktivno vojno lice, nastavnik Dačo, inače iz Novog Sada, neki Panić čije ime ne znam, Gligor iz Goražda, Veselin iz Batkovića, Zorić Zoran, Mihajlović Radan - Major, Milan Tajić, vozač kam. logora, Dragan Ilić iz Smaluća bivši vozač gradskog saobraćaja Tuzla. Zamjenik komadanta za informiranje i moral Dmitrović Petar (Pero) inače najveći pljačkaš.

Od zarobljenih Muslimana najveći zločinci koji su pomagali Srbima i ubili veliki broj ljudi: Smajilović Fikret - Pike, Brčko, Zahirović Džemal - Špajzer, Brodlić Omer - inače dobrovoljac srpski, Bekrić Esad - bivši milicajac, Malčinović Salko - Palačinka, Hadžabdić Pusa (nadimak) ime neznam.

U Batkovićima sam bio do xxxxx1993. godine kada sam razmjenjen.